

Peter Larsen: Ved anden behandling af forslag til lov om landbrugsejendomme havde jeg lejlighed til på venstres vegne at give udtryk for vor opfattelse af disse spørgsmål og gav herunder udtryk for, at vi gerne havde set, at folketinget på disse områder havde fulgt flertalsindstillingen fra landbo-kommissionen. Det skete desværre ikke. Vi havde fra venstres side gerne set og gerne medvirket til en forhandling om visse enkeltheder, men det var jo desværre ikke muligt. Men uanset dette erkender vi fra venstres side, at der i lovforslaget er tale om væsentlige forbedringer i forhold til gældende lov; en række gode nye principper er nedfældet i lovforslaget, som vi håber vil blive til gavn for landbruget og samfundet, og ud fra den betragtning vil venstre stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

H. C. Toft: Ved anden behandling gav jeg udtryk for, hvad det konservative folkeparti mente var det rigtige vedrørende lov om landbrugsejendomme. Det lovforslag, vi nu står over for ved tredje behandling, er en forbedring i forhold til det, som vi tidligere har kendt, men vi mener ikke, at man imødekommer den udvikling, der er kendetegnende for landbrugserhvervet; vi mener derfor ikke at kunne stemme for lovforslaget, men vil undlade at stemme ud fra den betragtning, at det i alt fald er en forbedring i forhold til den gældende lov.

Morten Lange: Den kendsgerning, at hr. H. C. Toft på sit partis vegne nu kan gøre rede for, at han ikke vil stemme imod denne lov, kan naturligvis stemme én til en vis betænkelighed; ikke desto mindre vil jeg på mit partis vegne være i stand til at anbefale at stemme for forslag til lov om landbrugsejendomme. Jeg tror ganske vist, at dette forslag indeholder en række problemer, som vi kommer tilbage til inden så længe, fortrinsvis spørgsmålet om landbrugsjordens frigørelse for landbrugsforpligtelsen, der er et meget vigtigt spørgsmål; som det står, kan vi dog akkviescere ved det så langt, som vi er kommet med det, men det skal ikke på nogen måde være nogen konstatering af, at det er dér, vi bliver stående. Men jeg er parat til på det nuværende tidspunkt at foreslå, at vi tilslutter os loven

om landbrugsejendomme, som indeholder en række forbedringer i forhold til den eksisterende lov.

Svend Haugaard: Jeg har kun bemærkninger til det første af disse lovforslag; de fem efterfølgende vil vi stemme for og anbefale. Men vi har vedrørende lov om landbrugsejendomme gang på gang fremhævet, at det er helt afgørende, at der først sikres tillægsjord til de mindre brug. Der er da vitterlig nogle, der har mere behov for tillægsjord end andre, og så vil det også være retfærdigt at sørge for, at de får dette behov dækket. Det er derfor, vi har stillet vores ændringsforslag med hensyn til de 25 ha, hvor der er krav om tillægsjord; jeg kan til nød forstå de konservative — og må vel også tage liberalt centrum med for ikke at forbigå dem i deres umættelighed, hvad jord angår — at de går imod ændringsforslaget fra radikal side, men det er mig ganske ufatteligt, at socialdemokrater og SF og venstre ikke accepterer det ændringsforslag, vi stillede ved anden behandling. Vi mener, at det er et sagligt og fuldt berettiget forslag, og at det ville være retfærdigt over for en betydelig gruppe af danske landbrugere. Vi vil da fremhæve, at det gjaldt jo alene tilfælde, hvor der var krav om tillægsjord, medens vi derimod har tiltrådt de 75 ha som øvre grænse i alle andre tilfælde, ja, endog har fremhævet, at vi var parat til at drøfte en endnu højere grænse, når det drejede sig om tilfælde, hvor der ikke var krav om tillægsjord.

Vi mener, at jo højere grænsen er, uden at der tages hensyn til tillægsjord, desto klarere vil man hævde den stærkeres ret, og det kan ikke være rimeligt.

Jeg har mine tvivl om, at ret mange i den store socialdemokratiske gruppe og ret mange hos SF overhovedet har sat sig ind i eller rigtig har forstået, hvad det i denne sag drejer sig om. Jeg er også tilbøjelig til at tro, at adskillige i venstre har en mere end halvdårlig samvittighed over, at de nu går op til de 63 tdr. land, som bliver resultatet, ja, endda ville være gået endnu højere, til omkring 80 tdr. land. Jeg må sige, jeg forstår dem ikke, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der er en ret betydelig gruppe danske landbrugere af dem, der virkelig har for-